

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Tatlumpu't Apat

Ang Pagbubunyag ni Daniel: Isang Propetikong Paglalakbay sa Kasaysayan ng Daigdig at sa mga Kahatulan ng Diyos

Jeff Pippenger
2023-12-29

Ang unang anim na kabanata ng Aklat ni Daniel ay kumakatawan sa kasaysayan ng halimaw na mula sa lupa sa Pahayag kabanata labintatlo. Ang Estados Unidos (ang halimaw na mula sa lupa) ay nagsimula bilang ikaanim na kaharian ng propesiya sa Bibliya noong 1798, nang tinanggap ng Papado (ang halimaw na mula sa dagat sa Pahayag kabanata labintatlo) ang isang makahulang nakamamatay na sugat, at nagwakas ang paghahari nito bilang ikalimang kaharian ng propesiya sa Bibliya.

Ang kasaysayan ng halimaw na mula sa lupa ay ang kasaysayan ng babala tungkol sa paglapit ng mga paghuhukom ng Diyos. Sa pasimula ng kasaysayan ng halimaw na mula sa lupa, nagsimula ang paghuhukom na pagsisiyasat ng Diyos, at sa katapusan ng halimaw na mula sa lupa ay magsisimula ang paghuhukom na nagpapatupad ng Diyos. Ang babala tungkol sa paglapit ng paghuhukom na pagsisiyasat ng Diyos, sa pasimula, ay isinakatawan ng mensahe ng unang anghel sa Apocalipsis kabanata labing-apat, na dumating sa "panahon ng wakas" noong 1798. Ang babala tungkol sa paglapit ng paghuhukom na nagpapatupad ng Diyos, sa katapusan, ay isinakatawan bilang ang mga mensahe ng tatlong anghel sa Apocalipsis kabanata labing-apat, na dumating sa "panahon ng wakas" noong 1989.

Sa bawat "panahon ng wakas" ay inaalisan ng selyo ang isang bahagi ng aklat ni Daniel. Sa pasimula ng kasaysayan ng hayop na mula sa lupa, noong 1798, naalisan ng selyo ang mga kabanata pito, walo, at siyam ng aklat ni Daniel. Ang mga kabanatang iyon ay kinakatawan bilang pangitain ng Ilog Ulai. Sa nagwawakas na bahagi ng kasaysayan ng hayop na mula sa lupa, noong 1989, naalisan ng selyo ang mga kabanata sampu, labing-isa, at labindalawa ng aklat ni Daniel. Ang mga kabanatang iyon ay kinakatawan bilang pangitain ng Ilog Hiddekel. Tuwing inaalisan ng selyo ang aklat ni Daniel, may ipinapataw na tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok sa salinlahing nabubuhay sa panahong iyon.

At sinabi niya, Humayo ka, Daniel: sapagkat ang mga salita ay nakapinid at tinatakan hanggang sa panahon ng kawakasan. Marami ang dadalisayin, paputiin, at susubukin; ngunit ang masasama ay gagawa ng kasamaan; at walang sinuman sa mga masasama ang makauunawa; ngunit ang marurunong ay makauunawa. Daniel 12:9, 10.

Ang tatlong-yugtong proseso ng pagsubok ay nakabatay sa balangkas ng Hebreong salitang isinasalin bilang "katotohanan," na binuo sa pamamagitan ng pagsasama ng una, ikalabintatlo, at huling titik ng alpabetong Hebreo. Ang Hebreong salitang iyon ay sumasagisag at nagtataglay ng kapangyarihang lumikha ng Diyos. Ang lahat ng propetikong katotohanan ay nakabalangkas sa salitang iyon, gaya rin ng tatlong-yugtong proseso ng pagsubok sa ikalabindalawang kabanata ni

Daniel. Ang salitang iyon ay sumasagisag hindi lamang sa kapangyarihang lumikha ng Diyos, kundi rin kay Jesucristo, na Siya ang Katotohanan, at Siya rin ang Una at ang Huli, na kinakatawan ng una at huling titik ng alpabetong Hebreo.

Ang pasimulang yugto ng kasaysayan ng hayop na mula sa lupa, nang dumating sa panahon ng kawakasan noong 1798 ang babala ng paglapit ng pagsisiyasat na paghuhukom, ay kinakatawan ng unang anghel sa ika-labing-apat na kabanata ng Apocalipsis. Ang mensahe ng unang anghel sa ika-labing-apat na kabanata ng Apocalipsis ay taglay ang bawat isa sa tatlong hakbang, na siyang katotohanan, at na kumakatawan sa tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok na kinaharap ng salinlahing yaon nang dumating ang unang anghel noong 1798.

At nakita ko ang isa pang anghel na lumilipad sa kalagitnaan ng himpapawid, na taglay ang walang-hanggang ebanghelyo upang ipangaral sa mga nananahan sa lupa, at sa bawat bansa, at lipi, at wika, at bayan, na nagsasabi na may malakas na tinig: Matakot kayo sa Diyos, at magbigay ng kaluwalhatian sa kanya; sapagkat dumating na ang oras ng kanyang paghatol; at sambahin ninyo siya na lumikha ng langit, at ng lupa, at ng dagat, at ng mga bukal ng tubig. Apocalipsis 14:6, 7.

Ang pangwakas na yugto ng kasaysayan ng halimaw na mula sa lupa, nang dumating sa panahon ng wakas noong 1989 ang babala ng paglapit ng paghuhukom na isasakatuparan, ay inilalarawan ng tatlong anghel sa Apocalipsis kabanata labing-apat. Ang tatlong anghel ng Apocalipsis kabanata labing-apat ay kumakatawan sa tatlong hakbang, na siyang katotohanan, at ang tatlong anghel ay kumakatawan sa tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok na humarap sa salinlahing nabubuhay nang dumating ang ikatlong anghel noong 1989.

At nakita ko ang isa pang anghel na lumilipad sa kalagitnaan ng langit, na may dalang walang hanggang Ebanghelyo upang ipangaral sa mga nananahan sa lupa, at sa bawat bansa, at lipi, at wika, at bayan; na nagsasabi nang malakas na tinig, Matakot kayo sa Diyos, at ibigay ninyo sa kaniya ang kaluwalhatian; sapagkat dumating na ang oras ng kaniyang paghatol: at sambahin ninyo siya na lumikha ng langit, at ng lupa, at ng dagat, at ng mga bukal ng tubig. At sumunod ang isa pang anghel, na nagsasabi, Bumagsak, bumagsak ang Babilonia, ang dakilang lungsod, sapagkat pinainom niya ang lahat ng mga bansa ng alak ng poot ng kaniyang pakikiapid. At ang ikatlong anghel ay sumunod sa kanila, na nagsasabi nang malakas na tinig, Kung sinumang tao ay sumasamba sa hayop at sa kaniyang larawan, at tumatanggap ng kaniyang tanda sa kaniyang noo, o sa kaniyang kamay, ay iinom din ng alak ng poot ng Diyos, na ibinubuhos nang walang halo sa kopa ng kaniyang galit; at siya'y pahihirapan sa apoy at asupre sa harapan ng mga banal na anghel, at sa harapan ng Kordero: At ang usok ng kanilang pagdurusa ay pumapailanlang magpakailanman at walang hanggan: at sila'y walang kapahingahan araw o gabi, ang sumasamba sa hayop at sa kaniyang larawan, at ang sinumang tumatanggap ng tanda ng kaniyang pangalan. Narito ang pagtitiis ng mga banal: narito ang mga tumutupad sa mga utos ng Diyos, at ang pananampalataya ni Jesus. Apocalipsis 14:6-12.

Ang aklat ni Daniel ay nakabalangkas ayon sa mga mensahe ng tatlong anghel. Ang balangkas na iyon ay kapwa ang tatlong hakbang ng salitang Hebreo para sa “katotohanan,” at ang tumutugmang tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok; ngunit ang nasabing proseso ng pagsubok ay nalalata sa

makasaysayang linya ng hayop na mula sa lupa sa kabanata labing-tatlo ng Pahayag (ang Estados Unidos), at gayundin sa makasaysayang linya ng dalawang sungay ng hayop na mula sa lupa (Republikanismo at Protestantismo). Ang kasaysayan ng Estados Unidos, na nagsisimula noong 1798 at nagpapatuloy hanggang sa nalalapit na batas sa Linggo, ay siya ring yugto ng kasaysayan kung saan umiiral ang Iglesia Adventista ng Ikapitong Araw. Kaya't ang aklat ni Daniel ay naglalaman din ng balangkas na naglalarawan sa kasaysayan ng Adventismo, na nagsisimula noong 1798 at nagpapatuloy hanggang sa nalalapit na batas sa Linggo. Sa gayon, tinutukoy ng aklat ni Daniel ang gayunding mga propetikong kasaysayan na kinakatawan sa aklat ng Pahayag, at sa gayon ay iniharap nito ang unang saksi na nagpapasakdal sa mensahe ng ikalawang saksi. Ang pagpapasakdal sa dalawang aklat ay natutupad sa pamamagitan ng gayunding propetikong penomenon na umiral sa ugnayan ng Lumang Tipan at ng Bagong Tipan.

Ang kasaysayan ng buhay, kamatayan, at pagkabuhay na mag-uli ni Jesus, bilang Anak ng Diyos, ay hindi maipatutunay nang ganap kung wala ang mga ebidensiyang nakapaloob sa Lumang Tipan. Inihayag si Cristo sa Lumang Tipan na kasinglinaw ng sa Bagong Tipan. Ang una'y nagpapatotoo tungkol sa isang Tagapagligtas na darating, at ang ikalawa nama'y nagpapatotoo tungkol sa Tagapagligtas na dumating ayon sa paraang ipinanghula ng mga propeta. Upang mapahalagahan ang panukala ng pagtubos, ang Kasulatan ng Lumang Tipan ay dapat lubos na maunawaan. Ang maluwalhating liwanag mula sa makapropetang nakaraan ang naglalandad sa buhay ni Cristo at sa mga katuruan ng Bagong Tipan nang may kaliwanagan at kagandahan. Ang mga himala ni Jesus ay katibayan ng kanyang pagka-Diyos; ngunit ang pinakamatitibay na katibayan na siya ang Manunubos ng sanlibutan ay masusumpungan sa mga propesiya ng Lumang Tipan kapag inihambing sa kasaysayan ng Bagong Tipan. Sinabi ni Jesus sa mga Judio, "Saliksikin ninyo ang mga Kasulatan; sapagkat iniisip ninyong sa mga iyon ay mayroon kayong buhay na walang hanggan, at ang mga iyon ang nagpapatotoo tungkol sa akin." Noong panahong iyon ay wala pang ibang Kasulatan na umiiral maliban sa nasa Lumang Tipan; kaya maliwanag ang utos ng Tagapagligtas. Spirit of Prophecy, tomo 3, 211.

Ang "kasaysayan ng buhay, kamatayan, at muling pagkabuhay ni Jesus" ang nagbubuod ng gawain ni Cristo para sa sangkatauhan, at nagpapatotoo tungkol sa tatlong hakbang, at ang tatlong hakbang na iyon ang "katotohanan." Ang salitang Hebreo na "katotohanan" ay kumakatawan kay Jesus, na siyang una at huli, ang pasimula at wakas, at ang Alpha at Omega, at ang salita mismo ay binubuo ng unang at huling mga titik na kapuwa kumakatawan sa iisang bagay, sapagkat, bilang Alpha at Omega, inilalarawan ni Jesus ang wakas ng isang bagay kalakip ang pasimula nito. Ang buhay, kamatayan, at muling pagkabuhay ni Cristo ay katotohanan, sapagkat, bukod sa iba pa, kinakatawan ang mga ito ng tatlong hakbang, at ang una at huling hakbang ay kapwa "buhay," sapagkat ang "buhay" at ang "muling pagkabuhay" ay kapwa "buhay." Ang gitnang titik sa salitang Hebreo ay ang ikalabintatlong titik ng alpabeto, at ang labintatlo ay sagisag ng paghihimagsik, at ang kamatayan ni Cristo ay idinulot ng paghihimagsik ni Satanas at ng mga anak ni Adan, na nakiisa sa kaniyang paghihimagsik.

Ang pagkaunawa sa Apocalipsis ni Jesucristo sa Aklat ng Apocalipsis ay naaalisan ng selyo kaagad bago ang pagsasara ng probasyon ng sangkatauhan, at isang pangunahing elemento ng katotohanang naaalisan ng selyo sa panahong iyon ay na si Cristo ang "katotohanan," ang Alpha at

Omega, na naglalagay ng Kaniyang lagda, bilang ang Alpha at Omega, sa mga katotohanang Kaniyang itinalagang umiral sa Kaniyang Salita. Nang isulat ni Sister White, “Ang kasaysayan ng buhay, kamatayan, at pagkabuhay na mag-uli ni Jesus, bilang Anak ng Diyos, ay hindi ganap na maipatutunayan nang walang mga ebidensiyang nakapaloob sa Lumang Tipan. Si Cristo ay inihayag sa Lumang Tipan nang kasing-linaw tulad sa Bagong Tipan,” pinagtitibay niya, para sa mga makakakita, na ang mensahe ng tatlong anghel sa Apocalipsis kabanata labing-apat (na nakaayos din ayon sa gayunding tatlong hakbang, gaya ng “buhay, kamatayan at pagkabuhay na mag-uli”), “ay hindi ganap na maipatutunayan nang walang mga ebidensiyang nakapaloob” sa aklat ni Daniel.

Kinikilala rin niya na ang Aklat ni Daniel ay nagpapatotoo tungkol sa isang Babilonia na "darating," samantalang ang Aklat ng Apocalipsis ay nagpapatotoo tungkol sa isang Babilonia na "dumating na" sa paraang ipinropesiya sa Aklat ni Daniel. Dagdag pa rito, itinutukoy ng aplikasyon na "upang mapahalagahan" ang Aklat ng Apocalipsis, ang Aklat ni Daniel ay "dapat lubusang maunawaan," sapagkat "ito ang maluwalhating liwanag" mula sa Aklat ni Daniel "na naglalantad sa buhay ni Cristo at sa mga katuruan" ng Aklat ng Apocalipsis "nang may kalinawan at kagandahan."

Maaaring maunawaan din sa kaniyang mga salita na ang "mga himala ni Jesus" na inilalarawan sa aklat ng Pahayag ay "isang katibayan ng kaniyang pagka-Diyos; datapuwa't ang pinakamatitibay na katunayan na siya ang Manunubos ng sanlibutan ay nasusumpungan" kapag ang mga propesiya ng aklat ni Daniel ay "iniahambing sa kasaysayan" ng aklat ng Pahayag. Dagdag pa, makikilala na, nang "sinabi ni Jesus sa mga Judio 'Saliksikin ninyo ang mga Kasulatan; sapagkat sa mga ito'y inaaakala ninyong mayroon kayong buhay na walang hanggan, at ang mga ito ang nagpapatotoo tungkol sa akin,'" na para sa mga espirituwal na Judio ngayon, ang aklat ni Daniel ang siyang nagpapatotoo tungkol sa Pahayag ni Jesucristo, at na sa pahayag na iyon, na inaalisan ng selyo bago mismo ang pagsasara ng probasyon, nasusumpungan ang buhay na walang hanggan.

Inilalahad ng Aklat ni Daniel ang mga katotohanang propetiko na dinadala sa kasakdalan sa Aklat ng Pahayag. Ito ay nakaayos ayon sa tatlong hakbang na isinasagisag ng salitang Hebreo para sa “katotohanan,” kaya’t ang aklat mismo ay kumakatawan sa isang pagsubok para sa salinlahing kung kailan ang mga katotohanang ito ay maaalisan ng tatak at mabubunyag. Si Jesus mismo, bilang ang Alpha at Omega, ay tuwirang binibigyang-diin sa mismong mga unang salita at sa unang kabanata ng Aklat ng Pahayag. Ipinakita rin ng mga artikulong ito na ang unang kabanata ng Aklat ni Daniel ay nagtataglay ng kaparehong balangkas at mga katangiang propetiko na taglay ng mensahe ng unang anghel sa ika-labing-apat na kabanata ng Pahayag.

Ang unang mensahe ng anghel at ang unang kabanata ng Daniel ay kapwa tumutukoy sa tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok na siyang tatak ng Alpha at Omega. Nagsisimula ang kabanata sa literal na Babilonya na sumasakop sa literal na Juda, at ang aklat ay humahantong sa huling labanan sa pagitan ng Babilonya at Juda na kinakatawan sa huling anim na talata ng ikalabing-isang kabanata ng Daniel. Sa mga talatang iyon, ang espirituwal na Babilonya ay nalulupig ng espirituwal na Juda, samantalang si Miguel ay tumitindig at nagtatapos ang panahong palugit ng sangkatauhan. Ang mga talatang iyon ay kumakatawan sa wakas ng propetikong

kasaysayan ng digmaan sa pagitan ng Babilonya at Juda. Sa mga talatang iyon, inilalarawan ang paggaling ng sugat na nakamamatay.

Ang mga talatang naglalarawan sa paghilom ng nakamamatay na sugat ay nagsisimula sa Daniel labing-isa, talatang apatnapu, na nagbubukas sa mga salitang, “At sa panahon ng kawakasan.” Ang “panahon ng kawakasan” sa talatang iyon ay kumakatawan sa 1798, nang tinamo ng kapapahan ang nakamamatay nitong sugat. Pagkatapos ay isinasalaysay ng mga talata kung paano naghihilom ang nasabing sugat, habang nilulupig ng kapapahan—una, ang kaaway nito, ang hari sa timugan (ang Soviet Union); ikalawa, ang kaalyado nito, ang maluwalhating lupain (ang Estados Unidos); at ikatlo, ang biktima nito, ang Ehipto (ang Mga Nagkakaisang Bansa). Sa talatang apatnapu’t lima, ang kapapahan (ang hari sa hilagaan) ay dumarating sa kaniyang wakas, na walang sinumang tutulong. Ang salaysay ng paghilom ng nakamamatay na sugat ng kapapahan sa mga talatang ito ay nagsisimula sa pagbagsak ng kapapahan noong 1798, at nagwawakas sa panghuling pagbangon at pagbagsak ng kapapahan. Ang mga talatang nasa pagitan ng pambungad at ng pagwawakas ng sipi ay tumutukoy sa paghihimagsik sa kalagitnaan.

Ang salitang Hebreo para sa “katotohanan” ay binuo sa pamamagitan ng pagsasama ng unang titik, ang ikalabintatlong titik, at ang huling titik ng alpabetong Hebreo. Ang labing-tatlo ay isang bilang na sumasagisag sa paghihimagsik, at sa kasaysayan sa pagitan ng una at ng huli. Sa pangwakas na bahaging propetiko ng aklat ni Daniel, muling inilalarawan ang gayunding pakikidigma na inilarawan na sa pinakauunang mga talata ng aklat. Ang mga talatang iyon ang panimula ng unang kabanata, kung saan matatagpuan natin ang tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok na siyang katotohanan. Pagkatapos, sa pangwakas na sipi ay nasusumpungan natin ang gayunding tatlong hakbang, sapagkat nagsisimula ito sa unang pagbagsak ng Papado at nagwawakas sa huling pagbagsak ng Papado, at sa gitna ay nakapaloob ang paghihimagsik ng mga huling araw.

Sa loob ng huling anim na talata ng kabanata labing-isa ng aklat ni Daniel ay may ikalawang saksi sa katotohanan, sapagkat ang unang heograpikong kapangyarihang kinailangang pabagsakin ng kapapahan (ang hari ng timog) ay sagisag ng kapangyarihan ng dragon, gaya rin ng huli sa tatlong heograpikong kapangyarihan (ang Ehipto). Nagsisimula ang tatlong-hakbang na panlulupig na kailangan upang mahilom ang nakamamatay na sugat sa hari ng timog, na sagisag ng ateistikong kapangyarihan ng dragon, at ang huli sa tatlong kapangyarihan, na kinakatawan ng Ehipto, ang pangunahing makabibliyang sagisag ng ateismong kaugnay ng dragon. Sa katunayan, ang salitang isinaling "timog" sa talatang apatnapu ng siping iyon ay "negeb," na kung minsan ay isinasalin ding Ehipto. Ang tatlong hadlang ay may tatak ng katotohanan, sapagkat ang unang hadlang ay siya ring huling hadlang. Ang kapangyarihan sa gitna ay ang maluwalhating lupain (ang Estados Unidos). Sa Estados Unidos nagaganap ang paghihimagsik ng batas ng Linggo, at ang sagisag ng Estados Unidos nang ito'y nagsimula ay ang labintatlong kolonya.

Ang lagda ng Alpha at Omega ay nananalaytay sa Aklat ni Daniel, at nagbibigay ng patotoo na, kapag iniuugnay sa Aklat ng Apocalipsis, ay pinagtitibay ang pagka-Diyos ni Jesu-Cristo. Sa kabanata labindalawa ng Aklat ni Daniel, at sa tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok na nagaganap sa salinlahi kung kailan inaalís ang selyo ng aklat; ang pagtanggap sa pahayag ng balangkas ng Aklat ni Daniel ay ang makabilang sa mga tinutukoy na masasama. Sa kabanata

labing-apat ng Aklat ng Apocalipsis, ang pagtanggap sa pahayag ng balangkas ng Aklat ni Daniel ay ang makabilang sa mga tinutukoy na sumasamba sa halimaw at sa kaniyang larawan.

Tinutukoy ng aklat ng Pahayag na bago pa man magsara ang panahong palugit, inaalisan ang tatak sa Pahayag ni Jesucristo, at ang Pahayag ni Jesucristo ay kinapapalooban ng pag-aalis ng tatak sa balangkas ng aklat ni Daniel.

Pinagkalooban ng mga tao si Daniel ng karangalan sa pamamagitan ng pagkakatiwala sa kaniya ng mga pananagutan ng pamahalaan at ng mga lihim ng mga kahariang may pamamayani sa buong daigdig; subalit pinarangalan siya ng Diyos bilang Kanyang sugo, at binigyan ng maraming pahayag tungkol sa mga hiwaga ng mga darating na kapanahunan. Ang kaniyang kahanga-hangang mga propesiya, gaya ng itinala niya sa mga kabanata 7 hanggang 12 ng aklat na nagdadala ng kaniyang pangalan, ay hindi lubos na naunawaan maging ng propeta mismo; ngunit bago magwakas ang kaniyang mga pagpapagal sa buhay, ipinagkaloob sa kaniya ang mapalad na katiyakan na “sa katapusan ng mga araw”—sa panahong nagwawakas ng kasaysayan ng sanlibutang ito—muli siyang pahihintulatang tumindig sa kaniyang bahagi at pook. Hindi ipinagkaloob sa kaniya na maunawaan ang lahat ng ipinahayag ng Diyos hinggil sa banal na layon. “Isara mo ang mga salita, at tatakan mo ang aklat,” gayon ang bilin sa kaniya hinggil sa kaniyang mga akdang propetiko; ang mga ito ay tatatakan “hanggang sa panahon ng wakas.” “Yumaon ka na, Daniel,” muling iniutos ng anghel sa tapat na mensahero ni Jehova; “sapagkat ang mga salita ay naisarado at natatakan hanggang sa panahon ng wakas.... Yumaon ka sa iyong lakad hanggang sa katapusan: sapagkat ikaw ay magpapahinga, at tatayo sa iyong bahagi sa katapusan ng mga araw.” Daniel 12:4, 9, 13.

“Habang lumalapit tayo sa pagtatapos ng kasaysayan ng sanlibutang ito, ang mga propesiyang itinala ni Daniel ay humihingi ng natatanging pansin, sapagkat tumutukoy ang mga ito sa mismong kapanahunang ating kinalalagyan. Kaakibat ng mga ito, dapat iugnay ang mga katuruan ng huling aklat ng mga Kasulatan ng Bagong Tipan. Ipinaniwala ni Satanas sa marami na ang mga bahaging propetiko ng mga isinulat ni Daniel at Juan na Tagapagpahayag ay hindi mauunawaan. Ngunit maliwanag ang pangako na may natatanging pagpapalang kaakibat ng pag-aaral ng mga propesiyang ito. ‘Ang marurunong ay makauunawa’ (talata 10), ay sinalita hinggil sa mga pangitain ni Daniel na bubuksan sa mga huling araw; at tungkol naman sa Pahayag na ibinigay ni Cristo sa Kanyang lingkod na si Juan para sa paggabay sa bayan ng Diyos sa paglipas ng mga siglo, ang pangako ay, ‘Mapalad ang bumabasa, at ang mga nakikinig sa mga salita ng propesiyang ito, at tinutupad ang mga bagay na nasusulat dito.’ Pahayag 1:3.” Mga Propeta at mga Hari, 547.

Sa kaniyang kapanahunan, habang nagsasalita sa panghinaharap na panahunan, ipinahayag ni Sister White, "habang tayo'y lumalapit sa wakas ng kasaysayan ng sanlibutang ito", "ang marurunong ay makauunawa," na "ang mga propesiyang itinala ni Daniel ay nangangailangan ng ating natatanging pagsasaalang-alang, yamang nauukol ang mga iyon sa mismong panahong ating kinalalagyan." Ang "maraming pahayag ng mga hiwaga ng mga darating na kapanahunan. Ang kaniyang kahanga-hangang mga propesiya, gaya ng kaniyang itinala sa mga kabanata pito hanggang labindalawa ng aklat na nagtataglay ng kaniyang pangalan," ay "aalisan ng tatak sa mga huling araw."

Kapag inalisan ng selyo ang Aklat ni Daniel, nagbubunga ito ng tatlong-hakbang na proseso ng pagpapadalisyay, na sumusubok sa salinlahing nabubuhay sa panahong ibinibigay ng Leon mula sa lipi ni Juda ang Aklat ni Daniel sa Kaniyang bayan. Sa Apocalipsis 10, ipinabatid sa atin ni Sister White na ang anghel na bumaba ay "walang iba kundi si Jesu-Cristo." Sa Apocalipsis 10, ang anghel ay may munting aklat na nakabukas sa Kaniyang kamay, na ipinag-utos kay Juan na kunin at kainin. Ang aklat na iyon ay inalisan ng selyo ng Leon mula sa lipi ni Juda, na walang iba kundi si Jesu-Cristo, kaya't ang aklat na ipinag-utos kay Juan na kainin ay ang munting aklat ni Daniel.

Ang Leon mula sa lipi ni Juda ang siyang nag-alis ng selyo ng aklat at ibinigay kay Juan ang pahayag ukol sa mga dapat mangyari sa mga huling araw na ito.

Si Daniel ay tumindig sa kaniyang kapalaran upang magpatotoo, isang patotoong tinatakan hanggang sa panahon ng wakas, kung kailan dapat ipahayag sa ating sanlibutan ang mensahe ng unang anghel. Ang mga bagay na ito ay may walang hangganang kahalagahan sa mga huling araw na ito; ngunit samantalang 'marami ang dadalisayin, paputiin, at susubukin,' 'ang masasama ay gagawa ng kasamaan; at wala isa man sa masasama ang makauunawa.' Tunay nga ito! Ang kasalanan ay paglabag sa kautusan ng Diyos; at ang mga ayaw tumanggap ng liwanag hinggil sa kautusan ng Diyos ay hindi makauunawa sa pagpapahayag ng mga mensahe ng unang, ikalawa, at ikatlong anghel. Ang aklat ni Daniel ay inalisan ng tatak sa Pahayag na ibinigay kay Juan, at inihahatid tayo tungo sa mga huling tagpo ng kasaysayan ng daigdig na ito.

"Isaisip kaya ng ating mga kapatid na tayo ay nabubuhay sa gitna ng mga panganib ng mga huling araw? Basahin ang Apocalipsis na kaugnay ng Daniel. Ituro ang mga bagay na ito." Testimonies to Ministers, 115.

Ang pagtanggap sa pagbubunyag ng balangkas ng aklat ni Daniel, na ngayo'y inaalisan ng selyo, ay ang mapabilang sa mga tinutukoy bilang masasama. Ang unang anim na kabanata ni Daniel ay nagtatatag ng makahulang balangkas na kumakatawan sa makahulang kasaysayan ng Adbentismo, ang halimaw na mula sa lupa, ang pitumpung simbolikong taon ng Isaias kabanata dalawampu't tatlo, ang dalawang sungay ng Protestantismo at Republikanismo, ang makahulang kasaysayan ng mga mensahe ng unang at ikalawang anghel, at ang kasaysayan ng tatlong mensahe ng mga anghel. Ang huling anim na kabanata ni Daniel ay nagtutukoy sa mga makahulang mensahe na inaalisan ng selyo sa pasimula at sa pagtatapos ng lahat ng mga nabanggit na kasaysayan.

Ang unang kabanata ng Daniel ay ang kasaysayan ng kilusan ng unang anghel, sa pasimula ng kasaysayan ng hayop na mula sa lupa. Ang mga kabanatang una hanggang ikatlo ay ang kasaysayan ng kilusan ng ikatlong anghel, sa katapusan ng kasaysayan ng hayop na mula sa lupa. Ang ikaapat na kabanata ay dapat iayon sa unang kabanata, bilang pasimula, at ang ikalima at ikaanim na mga kabanata ay dapat iayon sa mga kabanatang una hanggang ikatlo, bilang katapusan. Ang paglago ng kaalaman na kinakatawan sa mga kabanatang pito, walo, at siyam ay dapat iayon sa unang kabanata bilang kasaysayan ng pasimula. Ang paglago ng kaalaman na kinakatawan sa mga kabanatang sampu, labing-isa, at labindalawa ay dapat iayon sa mga kabanatang una hanggang ikatlo bilang kasaysayan ng katapusan.

Linya sa linya, tinutukoy ng paglalapat na ito ang pasimulang kasaysayan ng halimaw sa lupa bilang mga kabanatang isa, apat, pito, walo, at siyam. Gayundin, tinutukoy ng paglalapat ang pangwakas na kasaysayan ng halimaw sa lupa bilang mga kabanatang isa hanggang tatlo, lima, anim, at sampu hanggang labindalawa. Kaya, ang aklat ni Daniel ay itinatanghal bilang kapwa ang pasimula at ang wakas ng halimaw sa lupa.

Ang pasimula ng halimaw na mula sa lupa, kung gayon, ay matutukoy bilang Kabanata 1 ng Daniel, sapagkat ang Kabanata 4 ay ilalapat sa ibabaw ng Kabanata 1 (linya sa linya). Gayundin, ang mga Kabanata 7, 8, at 9 ay ilalapat sa ibabaw ng Kabanata 1. Kaya, ang pasimula ng kasaysayan ng halimaw na mula sa lupa ay kinakatawan ng Kabanata 1 ng Daniel.

Gayundin ang tungkol sa pagwawakas ng halimaw sa lupa. Ang pagwawakas ng kasaysayan ng halimaw sa lupa ay kinakatawan ng mga kabanata isa hanggang tatlo, at ang mga kabanata lima, anim, sampu, labing-isa, at labindalawa ay ipapatong sa ibabaw ng unang tatlong kabanata (linya sa ibabaw ng linya), kaya't ang pagwawakas ng kasaysayan ng halimaw sa lupa ay kinakatawan ng unang tatlong kabanata ng aklat ni Daniel.

Ang kabanata 1 ay kumakatawan sa pasimula, at ang mga kabanata 1 hanggang 3 naman ay kumakatawan sa wakas; at ang balangkas na una at pagkatapos ay tatlo ay nagpapakilala na ang propetikong balangkas ng aklat ni Daniel ay kapareho ng propetikong balangkas ng tatlong anghel ng Apocalipsis kabanata labing-apat. Doon, gaya sa Daniel, ang unang anghel ay kumakatawan sa isang bukod na kasaysayan, ngunit siya rin ay isang-katlo ng kasaysayan ng tatlong anghel. Kasabay nito, habang kinikilala at binibigyang-diin ng pagkilalang ito ang kumbinasyong tatlo at isa, ito rin ang balangkas ng salitang Hebreo na katotohanan, na kumakatawan hindi lamang kay Cristo at sa kapangyarihang lumalang ng Diyos, kundi pati sa isang tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok at paglilinis, na kinakatawan kapwa sa Daniel kabanata 1, at muli sa Daniel mga kabanata 1 hanggang 3.

Si Jesus, na siyang katotohanan, ay siya rin ang Una at ang Huli, at sa gayong pagkakaugnay, ang kasaysayan ng kilusan ng unang anghel ay inuulit hanggang sa bawat titik sa kasaysayan ng tatlong anghel; kaya't, sa pananaw ng propesiya, katanggap-tanggap na ilapat ang unang tatlong kabanata ng aklat ni Daniel sa ibabaw ng unang kabanata nito, sapagkat ang pasimula ay laging naglalarawan sa wakas. Kung gayon, ang aklat ni Daniel ay nagiging ang “munting aklat” na nasa kamay ng anghel, sapagkat ang “munting aklat” ni Daniel ay lubos na kinakatawan sa unang kabanata ng aklat ni Daniel.

Ipagpapatuloy natin ang ating pag-aaral sa Aklat ni Daniel sa susunod na artikulo.

Kabilang sa mga pinaghahanap ng mga opisyal na naghahanda upang isakatuparan ang mga itinatadhana ng dekreto ng hari ay si Daniel at ang kaniyang mga kaibigan. Nang ipabatid sa kanila na, ayon sa dekreto, dapat din silang patayin, “na may payo at karunungan” ay nagtanong si Daniel kay Arioch, ang kapitan ng mga bantay ng hari, “Bakit naging gayon kabilis ang dekreto ng hari?” Isinalaysay ni Arioch sa kaniya ang pagkalito ng hari dahil sa kaniyang pambihirang panaginip, at ang kabiguan nitong makakuha ng tulong mula sa mga pinagkatiwalaan niya nang lubos hanggang noon. Pagkarinig nito, si Daniel, na isinapanganib

ang kaniyang buhay, ay naglakas-loob na humarap sa hari at nakiusap na pagkalooban siya ng panahon, upang humiling siya sa kaniyang Diyos na ihayag sa kaniya ang panaginip at ang kahulugan nito.

Sumang-ayon ang hari sa kahilingang ito. 'Nang magkagayo'y si Daniel ay umuwi sa kaniyang bahay, at ipinaalam ang bagay na ito kina Hananiah, Mishael, at Azariah, na kaniyang mga kasama.' Magkasama nilang hinanap ang karunungan mula sa Pinagmulan ng liwanag at kaalaman. Matatag ang kanilang pananampalataya, sa kamalayang ang Diyos ang naglagay sa kanila sa kinaroroonan nila, na ginagawa nila ang Kanyang gawain at tinutugunan ang mga hinihingi ng tungkulin. Sa mga panahon ng pagkalito at panganib, lagi silang bumaling sa Kanya para sa patnubay at pag-iingat, at pinatunayan Niyang Siya'y isang laging nakahandang tulong. Ngayon, na may pagsisisi sa puso, muli nilang ipinasakop ang kanilang sarili sa Hukom ng lupa, na dumadalangin na pagkalooban Niya sila ng pagliligtas sa panahong ito ng kanilang natatanging pangangailangan. At hindi sila nagsumamo nang walang kabuluhan. Ang Diyos na kanilang pinarangalan, Siya ngayon ang nagparangal sa kanila. Sumakanila ang Espiritu ng Panginoon, at kay Daniel, 'sa isang pangitain sa gabi,' ay ipinahayag ang panaginip ng hari at ang kahulugan nito.

"Ang unang ginawa ni Daniel ay pasalamatang ang Diyos dahil sa pahayag na ipinagkaloob sa kanya. 'Purihin ang pangalan ng Diyos magpakailanman at walang hanggan,' aniya; 'sapagkat Kanya ang karunungan at kapangyarihan: at Siya ang nagbabago ng mga panahon at ng mga kapanahunan: inaalís Niya ang mga hari, at naglilagay ng mga hari: nagbibigay Siya ng karunungan sa marurunong, at kaalaman sa mga may kaunawaan: ibinubunyag Niya ang mga malalalim at mga lihim na bagay: nalalaman Niya ang nasa kadiliman, at ang liwanag ay nananahan sa Kanya. Pinasalamatang Kita, at pinupuri Kita, O Diyos ng aking mga magulang, na nagbigay sa akin ng karunungan at kapangyarihan, at ipinaalam Mo sa akin ngayon ang aming hiniling sa Iyo: sapagkat ipinaalam Mo na ngayon sa amin ang usapin ng hari.'" Mga Propeta at mga Hari, 493, 494.